ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนคณะสงฆ์จีนนิกาย*

Causal Factors Influencing the Success of Developing Chinese Learning Center of the Chinese Monastery

[1]พระคณาจารย์จีนธรรมวชิรานุวัตร, [2]สโรชินี ศิริวัฒนา, [3]ดวงสมร รุ่งสวรรค์โพธิ์ และ [4]พระสุชิน ปัญญะสิน

[1]Phra Ganajarncheen Dhrama Vajiranuvatara, [2]Srochinee Siriwattana, [3]Duangsamorn Rungsawanpho and [4]Phra Suchin Panyasin

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Graduate School, Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand.

[2]Corresponding Author's Email: srochinee.si@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนคณะสงฆ์จีนนิกาย การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พระสงฆ์ และสามเณรที่บรรพชาและกำลังศึกษาภาษาจีนในวัดจีนคณะสงฆ์จีนนิกาย และสำนักสงฆ์จีน 19 แห่ง รวม 212 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ แบบจำลองสมการโครงสร้าง

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนคณะสงฆ์จีนนิกาย ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมของประชาชน มากที่สุด รองลงมาคือ การบริหารองค์กร สมรรถนะบุคลากร และงบประมาณ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาอิทธิพลรวม พบว่า ความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีน ได้รับอิทธิพลรวมจาก งบประมาณ มากที่สุด รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมของประชาชน การบริหารองค์กร และสมรรถนะบุคลากร ตามลำดับ

คำสำคัญ: ศูนย์การเรียนรู้; ภาษาจีน; คณะสงฆ์จีนนิกาย; ความสำเร็จ

Abstract

This research article aims to study causal factors influencing the success of developing Chinese learning center of the Chinese monastery. This research employed a quantitative research methodology. The sample group consisted of 212 Buddhist monks and novices who were ordained and studying Chinese language in 19 Chinese Buddhist temples and Chinese monastic institutions. The sample size was determined using the criterion of 10 times the observed variables. The research instrument used were questionnaires. The statistical analysis employed structural equation modeling.

*Received August 21, 2025; Revised September 13, 2025; Accepted September 25, 2025

The research findings revealed that the causal factors influence the success of the developing Chinese Learning Center of the Chinese Monastery consisted of the participation of the people the most directly influenced by public participation, followed by organizational management, personnel competency, and budget, respectively. When considering total effects, the success of developing Chinese language learning centers received the greatest total influence from budget, followed by public participation, organizational management, and personnel competency, respectively.

Keywords: Learning Center; Chinese Language; Chinese Monastery; Success

บทนำ

ภาครัฐมีความพยายามส่งเสริมการสอนภาษาจีน โดยการบรรจุไว้ในหลักสูตรและการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยมีประวัติการจัดการเรียนการสอนอย่างยาวนาน แต่ยังพบปัญหาต่าง ๆ หลายประการซึ่งส่วนหนึ่งของปัญหา ที่พบคือ ประสิทธิผลการเรียนต่ำ ผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่าง มีประสิทธิภาพและแบบเรียนที่ใช้ในประเทศไทยขาดความเหมาะสม ตลอดจนวิธีการสอนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของ ผู้เรียน ครูผู้สอนขาดเทคนิคการสอนที่จะดึงดูดให้ผู้เรียนตั้งใจและสนใจเรียนภาษาจีน การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยโดยทั่วไปยังใช้ระบบเก่า เน้นการท่องจำ อ่านคัด เขียนโดยไม่เกิดแรงจูงใจในการที่จะนำ ไปใช้ในชีวิตจริง อีกทั้งตำราที่ใช้ ยังมีความล้าหลัง ปัญหาหลักอยู่ที่ครูผู้สอนขาดหลักสูตรและแบบเรียน รวมไปถึงการขาดการสนับสนุนของรัฐ (Wu, 2023) บริบททางศาสนาที่เชื่อมโยงกับการใช้ภาษาจีน เริ่มมาตั้งแต่ในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่มีคณะสงฆ์จีนเดินทางเข้าสู่ประเทศไทย เรียกว่า เป็นยุคแรกของวางรากฐานของคณะสงฆ์จีนนิกาย มีการสื่อสารโดยใช้ภาษาจีนกลางเป็นหลัก มีการเรียน การสอน ภาษาจีนในวัดจีนนิกาย แต่ยังจำกัดอยู่แต่ภายในวัดและลูกหลานชาวจีนที่เกิดในประเทศไทยที่มาเรียนภาษาจีนในวัดเท่านั้น (Chongsanguan, Siriwattana, and Rusmee, 2023) ต่อมาเริ่มมีการนำครูจีน พระครูจีนและฆราวาสเข้ามาสอนภาษาจีนให้กับคนไทยเชื้อสายจีนในประเทศไทยมากขึ้น มีการสร้างวัดโพธิ์แมนคุณารามซึ่งเป็นวัดจีนนิกายวัดใหญ่ที่สุดในประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการปกครองของคณะสงฆ์3จีนนิกาย (Punyasin, Charoenwiriyakul, Siriwattana, and Saichalard, 2023) ต่อมาในยุคที่สอง การศึกษาภาษาจีนในนี้มีการพัฒนา ยกระดับการศึกษาด้วยการจัดครูสอนภาษาจีนมาสอนตามวัดจีนมากขึ้น แต่ยังคงเป็นการศึกษาอยู่ภายในวัดหรือสำนักสงฆ์จีนนิกายสังกัดคณะสงฆ์จีนนิกายเท่านั้น

พระมหาคณาจารย์จีนธรรมสมาธิวัตร (ฉายาเย็นเต็ก) เจ้าคณะใหญ่จีนนิกายรูปที่ 7 มีแนวคิดการพัฒนาภาษาจีนต่อยอดโดยการอนุญาตให้วัดภายใต้การปกครอง จัดตั้งโรงเรียนพระปริยัติธรรมสายสามัญสามแห่ง และจัดวิชาภาษาจีนเสริมเป็นพื้นฐานภาษาจีน HSK 1 - 6 สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย ในหลักสูตรสายสามัญ มีการเพิ่มจำนวนพระภิกษุ สามเณรจีนนิกาย ด้วยการเปิดรับสมัครเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เข้ามาบรรพชาเป็นสามเณรจีนนิกายศึกษาเล่าเรียนในสามโรงเรียน ภายหลังบรรพชาของสามเณรจีนนิกายแล้ว มีการศึกษาภาษาจีนใหม่ทั้งหมด อย่างไรก็ตาม สามเณรจีนนิกายเหล่านี้ไม่สามารถพูด อ่าน เขียนหรือการสื่อสารภาษาจีนได้ เนื่องจากเป็นเด็กนักเรียนที่มาจากต่างจังหวัดและไม่ได้มีการเรียนรู้ภาษาจีนเป็นพื้นฐานมาแต่เริ่มต้น (Kaewsing, Charoenwiriyakul, and Charoen-Rajapark, 2023)

ปัจจุบันปัญหาอุปสรรคของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรที่ไม่คุ้มค่า ไม่มีแบบแผนการเรียนรู้ คณะครูผู้สอนมีทักษะภาษาจีนจำกัด ขาดการปลูกฝังอัตลักษณ์ของคณะสงฆ์จีนนิกาย

เมื่อสำเร็จการศึกษา พระสงฆ์และสามเณรจีนนิกายจึงยังขาดความรู้ ความเข้าใจด้านภาษาจีน และขาดอัตลักษณ์ของคณะสงฆ์จีนนิกาย จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภาษาจีนในระดับมาตรฐานสากล ให้แก่พระสงฆ์สามเณรจีนนิกายในเบื้องต้น เพื่อให้มีการเรียนรู้ภาษาจีนเป็นพื้นฐานทุกรูป รวมทั้งการนำการสอนภาษาจีนเข้าสู่คนไทยเชื้อสายจีน และประชาชนคนไทยที่มีความต้องการในการเรียนภาษาจีนด้วย การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภาษาจีนจึงจะเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สร้างมาตรฐานด้านการสอนภาษาจีนที่จะก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงกับประเทศไทยและประชาชนชาวไทยในอนาคต (Muangmala, Rusmee, and Siriwattana, 2023)

ศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนของคณะสงฆ์จีนนิกายในปัจจุบันที่ประสบปัญหาหลายด้าน ทั้งด้านทรัพยากร การบริหารจัดการ และการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน ปัญหาหลัก คือ การขาดแคลนครูผู้สอน อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย และสถานที่ที่เหมาะสม รวมถึงการบริหารจัดการที่ไม่เป็นระบบ เช่น การสนับสนุนไม่เพียงพอและการประสานงานที่ขาดประสิทธิภาพผู้เรียนยังเผชิญความท้าทายจากพื้นฐานภาษาที่แตกต่าง แรงจูงใจต่ำ และการขาดความเข้าใจในวัฒนธรรมจีน ปัญหาเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ให้ตอบโจทย์ยุคปัจจุบัน (Wang, 2020; Liu, 2018) การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนจึงเป็นแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อช่วยเพิ่มศักยภาพของผู้เรียน และผู้ที่สนใจในการเรียนรู้ภาษาจีนให้สามารถเข้าถึงทรัพยากรที่ต้องการ และสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภาษาจีนของคณะสงฆ์จีนนิกาย เพื่อให้มีข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในการสร้างแหล่งเรียนรู้ภาษาจีนของวัดคณะสงฆ์นิกายจีน เพื่อสนับสนุน และส่งเสริมให้ประชาชนชาวไทยและลูกหลานชาวจีนที่มีความสนใจและต้องการเรียนรู้ภาษาจีนมีโอกาสในการเข้าถึงศูนย์การเรียนได้อย่างทั่วถึง และสามารถเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ภาษาจีนที่มีมาตรฐาน อันจะนำไปสู่โอกาสในชีวิตที่มากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนคณะสงฆ์จีนนิกาย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาด้านเนื้อหาเอกสารแนวคิดทฤษฎี

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี ดังต่อไปนี้ 1) คณะสงฆ์จีนนิกายในประเทศไทย 2) การสอนภาษาจีนคณะสงฆ์จีนนิกาย 3) แนวคิด และทฤษฎีการจัดการเรียน การสอนภาษาจีน ในประเทศไทย 4) แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้ 5) แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน 6) แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารองค์กร 7) แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับงบประมาณ และ 8) แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะบุคลากร เพื่อใช้ในการสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาในภาคสนาม

การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ประชากรในการวิจัย คือ พระสงฆ์ และสามเณรที่บรรพชาและกำลังศึกษาภาษาจีนในวัดจีนคณะสงฆ์จีนนิกาย 16 วัด คือ 1) วัดมังกรกมลาวาส 2) วัดโพธิ์แมนคุณาราม 3) วัดบำเพ็ญจีนพรต 4) วัดคิชกูฏวิหาร 5) วัดหมื่นพุทธเมตตาคุณาราม 6) วัดบรม-ราชากาญจนาภิเษกอนุสรณ์ 7) วัดโพธิ์เย็น 8) วัดฉื่อฉาง 9) วัดโพธิทัตตาราม 10) วัดเทพพุทธาราม 11) วัดทิพยวารีวิหาร 12) วัดเมตตาธรรมโพธิญาณ 13) วัดจีนประชาสโมสร 14) วัดมังกรบุปผาราม 15) วัด

พุทธคุณ และ 16) วัดจีนปอเอง (ซำปอกง) สำนักสงฆ์จีน 3 แห่ง คือ 1) สำนักสงฆ์สุธรรม และ 2) สำนักสงฆ์กวงเม้งเจงเสี่ย 3) สำนักสงฆ์เชตะวัน จำนวนประชากรพระสงฆ์และสามเณร 419 รูป

ขั้นตอนที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ พระสงฆ์ และสามเณรที่บรรพชาและกำลังศึกษาภาษาจีนในวัดจีนคณะสงฆ์จีนนิกาย 16 วัด และสำนักสงฆ์จีน 3 แห่ง ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกำหนดโดยใช้เกณฑ์ 10 เท่าของตัวแปรสังเกต ได้ขนาดตัวอย่างขั้นต่ำ 200 คน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากพระ 106 รูป และสามเณร 106 รูป ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling)

ขั้นตอนที่ 4 เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.00 ความเชื่อถือได้ของมาตรวัด พบว่า สัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ (Cronbach's alpha) ของมาตรวัดตัวแปรสังเกตที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีค่ามากกว่า 0.70 ทุกตัวแปร

ขั้นตอนที่ 5 การรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการเก็บแบบสอบถามทั้งแบบเก็บด้วยตนเอง โดยทำหนังสือขอนุญาตเก็บข้อมูล และประสานเจ้าอาวาสวัดจีน และเจ้าอาวาสสำนักสงฆ์จีนนิกายทั้ง 19 แห่ง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย การพิทักษ์สิทธิ์ของอาสาสมัครโดยกลุ่มตัวอย่างไม่ต้องระบุชื่อ สกุล ลงในแบบสอบถาม และขอความความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กับพระสงฆ์และสามเณรที่อยู่ภายใต้การดูแล จากนั้นผู้วิจัยประสานผู้รับผิดชอบ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าอาวาสของวัด หรือสำนักสงฆ์เพื่อจัดส่งแบบสอบถามทั้งแบบเอกสารและแบบออนไลน์ไปยังพระสงฆ์และสามเณรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละวัด และแต่ละสำนักสงฆ์ ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด หลังจากนั้นกำหนดระยะเวลาในการรับแบบสอบถามกลับคืน เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืน ผู้วิจัยและทีมงานตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามทุกฉบับ นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ขั้นตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบจำลองสมการเชิงโครงสร้าง (structural equation modeling: SEM) และทดสอบสมมติฐานการวิจัย ตามลำดับขั้นตอนของการวิเคราะห์ (Kline, 2023)

ภายหลังจากการวิเคราะห์แยยจำลองสมการโครงสร้าง ผู้วิจัยได้ทำการประเมินแบบจำลองที่สร้างขึ้นนั้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ว่าเข้าได้ดี หรือมีความพอเหมาะพอดีหรือไม่ โดยพิจารณาจากสถิติความเข้ากันได้ดีของ ซึ่งในเบื้องต้นพิจารณาจากดัชนีชี้วัดความเข้าได้ดีของแบบจำลองในภาพรวม ได้แก่

(1) ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (relative chi-square) น้อยกว่า 2.00 ถือว่าแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์เข้ากันได้ดี หรืออยู่ระหว่าง 2.00-5.00 ถือว่าแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์เข้ากันได้

(2) ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (root mean square error of approximation, RMSEA) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ถือว่าแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์เข้ากันได้ดีมาก หากมีค่าระหว่าง 0.05-0.08 ถือว่าแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์สอดคล้องกัน หากมีค่า 0.08-0.10 ถือว่าแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์สอดคล้องกันเล็กน้อย หากมีค่ามากกว่า 0.10 ถือว่าแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่สอดคล้องกัน

(3) ค่า standardized RMR มีค่าน้อยกว่า 0.05 ถือว่าแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์สอดคล้องกัน

(4) ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสมบูรณ์ ได้แก่ GFI ควรมีค่ามากกว่า 0.90 CFI ควรมีค่ามากกว่า 0.90 PGFI ควรมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

(5) ดัชนีแสดงขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (CN) ควรมีค่ามากกว่า 200

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างก่อนปรับแบบจำลอง พบว่า ดัชนีการเข้าได้ดี (fit index) บางตัวยังไม่ผ่านเกณฑ์ความสอดคล้องตามที่กำหนดไว้ ดังนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับแบบจำลอง (modification) ตามค่าดัชนีการปรับเปลี่ยนแบบจำลอง (modification indices) และคำนึงถึงเหตุผลเชิงทฤษฎี โดยปรับทีละพารามิเตอร์ให้ค่าความคลาดเคลื่อนสัมพันธ์กันได้ การปรับแบบจำลองตามคำแนะนำของโปรแกรมแบบจำลองสมการโครงสร้าง ที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้ให้ค่าดัชนีการปรับแบบจำลอง ผู้วิจัยจึงทำการปรับปรุงแก้ไขแบบจำลองให้ดีขึ้น เพื่อได้แบบจำลองที่เหมาะสมเข้ากับข้อมูลได้ดีที่สุด ซึ่งในกระบวนการปรับปรุงแบบจำลองนี้ โปรแกรมแบบจำลองสมการโครงสร้างได้แนะนำผู้วิจัย โดยให้ข้อสนเทศเพื่อการพิจารณาจากดัชนีการปรับเปลี่ยนแบบจำลอง (modification indices) ที่ได้จากผลการวิเคราะห์ ผลของดัชนีการเข้าได้ดีกับข้อมูลแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ดัชนีการเข้าได้ดีกับข้อมูล

ตัวชี้วัด	เกณฑ์การเข้าได้ดีกับข้อมูล	ก่อนปรับแบบจำลอง	หลังปรับแบบจำลอง
Chi-square/df	น้อยกว่า 2.00	2.520	0.933
GFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป	0.823	0.936
AGFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป	0.767	0.906
NFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป	0.900	0.965
NNFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป	0.925	1.000
CFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป	0.937	1.000
RMR	น้อยกว่า 0.05	0.015	0.012
RMSEA	น้อยกว่า 0.05	0.087	0.001
CN	ขนาดไม่ต่ำกว่า 200	95	240

ผลจากการปรับแบบจำลอง ได้ผลลัพธ์ของการปรับแบบจำลองโดยรวมดังตาราง 1 ทั้งนี้ภายหลังการปรับแบบจำลอง พบว่า ตัวชี้วัดการเข้าได้ดีกับข้อมูล เป็นไปตามเกณฑ์การเข้าได้ดีกับข้อมูล

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนคณะสงฆ์จีนนิกาย

ตารางที่ 2 อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรตาม	อิทธิพล	ตัวแปรอิสระ				R^2
		BUDG	MANA	CITI	EMPL	
MANA	DE	0.84	-	-	-	0.70
	IE	-	-	-	-	
	TE	0.84	-	-	-	
CITI	DE	-	0.17	-	-	0.20
	IE	-	-	-	-	
	TE	-	0.17	-	-	
EMPL	DE	-	0.41	0.93	-	0.85

ตัวแปรตาม	อิทธิพล	ตัวแปรอิสระ				R^2
		BUDG	MANA	CITI	EMPL	
	IE	0.34	-	-	-	
	TE	0.34	0.41	0.93	-	
CENT	DE	0.32	0.44	0.52	0.44	0.52
	IE	0.65	0.34	0.41	-	
	TE	0.97	0.78	0.93	0.44	

จากตารางที่ 2 แสดงอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมระหว่างตัวแปรที่ศึกษา พบว่า ความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีน (CENT) ได้รับอิทธิพลทางตรงจาก การมีส่วนร่วมของประชาชน (CITI) มากที่สุด มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.52 รองลงมาคือ การบริหารองค์กร (MANA) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.44 สมรรถนะบุคลากร (EMPL) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.44 และงบประมาณ (BUGD) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.32 ตามลำดับ

อิทธิพลทางอ้อมพบว่า ความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีน (CENT) ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก งบประมาณ (BUGD) มากที่สุด มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.65 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมของประชาชน (CITI) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.41 และการบริหารองค์กร (MANA) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.34 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาอิทธิพลรวม พบว่า ความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีน (CENT) ได้รับอิทธิพลรวมจาก งบประมาณ (BUGD) มากที่สุด มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.97 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมของประชาชน (CITI) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.93 การบริหารองค์กร (MANA) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.78 และสมรรถนะบุคลากร (EMPL) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.44 ตามลำดับ

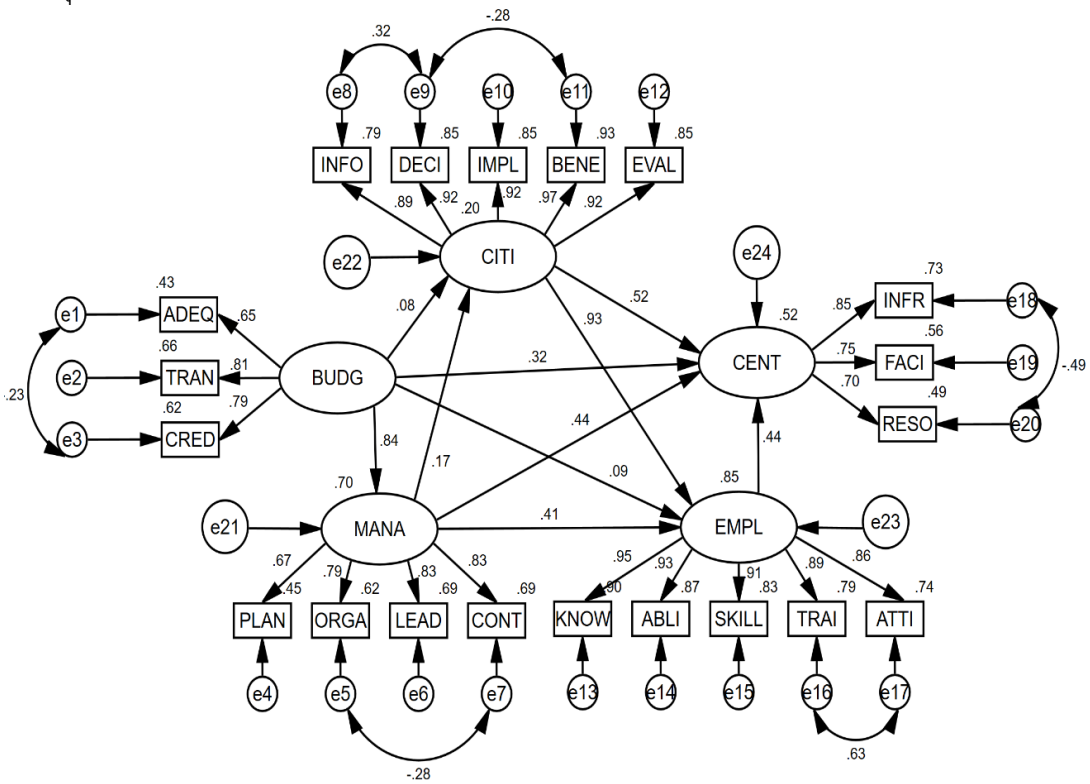

Figure 1: Structural Equation Model (SEM)

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปองค์ความรู้ใหม่ที่ได้ว่า ความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนคณะสงฆ์จีนนิกายเป็นผลจากการบูรณาการหลายปัจจัยที่มีความเชื่อมโยงกันทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยพบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนมีบทบาทสำคัญสูงสุดต่อความสำเร็จในเชิงอิทธิพลทางตรง แสดงให้เห็นว่าการสนับสนุน การเข้ามามีส่วนร่วม และความร่วมมือจากชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นปัจจัยหลักที่ผลักดันให้การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้การบริหารองค์กรที่มีประสิทธิภาพและสมรรถนะบุคลากรที่เพียงพอมีบทบาทสำคัญในลำดับถัดมา ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าศูนย์การเรียนรู้จำเป็นต้องมีกลไกการจัดการที่ดีและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานอย่างยั่งยืน

ในขณะเดียวกัน งบประมาณแม้จะไม่ได้เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงสูงสุด แต่กลับมีอิทธิพลทางอ้อมมากที่สุดต่อความสำเร็จของการพัฒนา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงบทบาทเชิงโครงสร้างของทรัพยากรทางการเงินที่ช่วยเอื้อต่อการสร้างระบบสนับสนุนอื่น ๆ เช่น การพัฒนาบุคลากร การจัดหาสื่อการเรียนการสอน และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ทำให้เมื่อพิจารณาในภาพรวม งบประมาณจึงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมสูงสุดต่อความสำเร็จของการพัฒนา รองลงมาคือการมีส่วนร่วมของประชาชน การบริหารองค์กร และสมรรถนะบุคลากรตามลำดับ องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนให้ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการเชิงบูรณาการที่ผสมผสานระหว่างการระดมทรัพยากรทางการเงิน การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน การเสริมสร้างระบบบริหารองค์กร และการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องดำเนินไปอย่างสอดประสานเพื่อขับเคลื่อนศูนย์การเรียนรู้ให้เติบโตอย่างยั่งยืน จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ดังภาพ 2

Figure 2: Success Factors for the Development of Chinese Language Learning Centers of the Chinese Buddhist Sangha

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า งบประมาณมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนมากที่สุด ทั้งนี้ อาจจะเนื่องจากว่า ศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนของคณะสงฆ์จีนนิกายแห่งประเทศไทยต้องพึ่งพาทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับผู้เรียนและกิจกรรมทางการศึกษา ดังนั้น งบประมาณที่เพียงพอ ย่อมมีบทบาทสำคัญในการจัดสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และทรัพยากรการเรียนรู้ที่จำเป็น ความเพียงพอของงบประมาณเป็นปัจจัยแรกที่ส่งผลต่อความสำเร็จของศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีน เพราะการจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อาคารเรียน ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการทางภาษา ตลอดจนระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย ต้องอาศัยเงินทุนจำนวนมาก หากงบประมาณมีจำกัด อาจทำให้ศูนย์การเรียนรู้ไม่สามารถจัดเตรียมสิ่งเหล่านี้ให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียนและบุคลากร ซึ่งจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพของการศึกษา นอกจากนี้ งบประมาณที่เพียงพอยังช่วยให้สามารถว่าจ้างบุคลากรผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญ พร้อมทั้งพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนที่มีคุณภาพสูงได้ ผลการวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่างบประมาณ (ในแง่ของความเพียงพอ ความโปร่งใส และความน่าเชื่อถือ) มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนนั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีของ Barney (1991) ซึ่งระบุว่าองค์ประกอบภายในขององค์กรหรือสถาบันที่เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและไม่สามารถหาแทนได้จากภายนอก เช่น งบประมาณที่เพียงพอและการบริหารจัดการที่โปร่งใส ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและความสำเร็จในระยะยาว สำหรับศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนในบริบทของคณะสงฆ์จีนนิกายแห่งประเทศไทย การมีงบประมาณที่มั่นคงและได้รับการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และทรัพยากรการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ ส่งผลให้การดำเนินงานของศูนย์มีความยั่งยืนและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ และสอดคล้องกับทฤษฎีการบริหารจัดการงบประมาณของ Wildavsky (1979) ที่แสนอว่า การที่งบประมาณมีความเพียงพอและถูกใช้ไปในทางที่เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและทรัพยากรการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังสร้างรากฐานที่มั่นคงให้กับการวางแผนและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในอนาคตอีกด้วย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pollitt and Bouckaert (2011) ที่ได้ชี้ให้เห็นว่า การบริหารจัดการภาครัฐที่มุ่งเน้นความโปร่งใสและความรับผิดชอบในการจัดสรรงบประมาณ สามารถสร้างความไว้วางใจจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและส่งเสริมประสิทธิภาพในการดำเนินงานได้

2. จากผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ภาษาจีนมากเป็นอันดับสอง ทั้งนี้ อาจจะเนื่องจากว่า ชุมชนมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางและเนื้อหาของการพัฒนา เมื่อประชาชนได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วนเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ ประชาชนจะมีความเข้าใจในคุณค่าและประโยชน์ที่ศูนย์นี้มอบให้แก่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Arnstein (1969) ที่ได้นำเสนอแนวคิดในรูปแบบของขั้นบันไดที่จำแนกระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยเริ่มตั้งแต่การมีส่วนร่วมในระดับที่ต่ำซึ่งประชาชนมีบทบาทเพียงแค่การรับข้อมูล ไปจนถึงระดับที่สูงขึ้นที่ประชาชนมีอำนาจตัดสินใจอย่างแท้จริง แนวคิดนี้อธิบายได้ว่าหากประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการรับรู้ข้อมูล การตัดสินใจและการดำเนินงานอย่างเต็มที่ ประชาชนจะรู้สึกเป็นเจ้าของในโครงการและมีความผูกพันที่จะสนับสนุนและตรวจสอบผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Rowe and Frewer (2000) ที่ได้วิเคราะห์และจำแนกวิธีการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการตัดสินใจสาธารณะ พบว่า การมีส่วนร่วมในรูปแบบที่เปิดกว้างและเข้าถึงง่ายนั้นจะช่วยเสริมสร้างความไว้วางใจและความโปร่งใสระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับหน่วยงานที่ดำเนินโครงการ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ostrom (1990) ที่เน้นย้ำว่า การบริหารจัดการทรัพยากรส่วนรวมให้ประสบผลสำเร็จนั้น จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมและความร่วมมือจากกลุ่มผู้ใช้

ทรัพยากรอย่างแท้จริง โดยมีการกำกับดูแลร่วมกันและมีการสื่อสารที่เปิดเผย และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Ostrom (1990) ที่กล่าวว่า ความร่วมมือในระดับชุมชนเป็นกุญแจสำคัญสู่ความสำเร็จของการจัดการทรัพยากรและการพัฒนา

3. จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารองค์กรมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ภาษาจีน ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า การบริหารองค์กรที่มีขั้นตอนที่เป็นระบบและมีการวางแผนอย่างรอบคอบ ทำให้สามารถกำหนดเป้าหมายและแนวทางในการพัฒนาทรัพยากรต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน การบริหารองค์กรที่ดีเป็นการกำหนดทิศทางและจัดสรรทรัพยากรในด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และทรัพยากรการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของศูนย์เรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้และสามารถแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินงานได้อย่างทันท่วงที ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Fayol (2013) ที่ได้ระบุหลักการบริหารที่สำคัญไว้ว่า องค์กรที่มีประสิทธิภาพต้องประกอบไปด้วยการวางแผน การจัดองค์กร การสั่งการ (หรือการนำ) การประสานงาน และการควบคุม ผลการวิจัยที่เน้นถึงความสำคัญของการวางแผนและการควบคุมในกระบวนการบริหารของศูนย์เรียนรู้ภาษาจีน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Fayol (2013) ที่ชี้ให้เห็นว่า กระบวนการบริหารที่เป็นระบบสามารถส่งเสริมความสำเร็จขององค์กรได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Drucker (2006) ที่ได้เน้นถึงแนวทางการบริหารจัดการตามวัตถุประสงค์ (management by objectives) ซึ่งเน้นการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและการประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการดำเนินงาน พบว่า การมีการวางแผนและการควบคุมที่ดีช่วยให้การดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้มีประสิทธิภาพนั้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ Drucker (2006) ที่มองว่าการบริหารที่มีเป้าหมายชัดเจนและการติดตามผลเป็นกุญแจสำคัญในการบริหารองค์กรให้ประสบความสำเร็จ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Kotter (1996) ที่ได้เน้นถึงความสำคัญของบทบาทผู้นำในการนำองค์กรผ่านกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่ประสบความสำเร็จว่า การนำที่มีวิสัยทัศน์และความสามารถในการสร้างความร่วมมือภายในองค์กรนั้น มีผลต่อความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์เรียนรู้

4. จากผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะของบุคลากรมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ภาษาจีน ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า บุคลากรในฐานะทรัพยากรบุคคลเป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างและรักษาคุณภาพการให้บริการทางการเรียนรู้ เมื่อบุคลากรและครูผู้สอนมีความรู้ที่ลึกซึ้งและทักษะที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน บุคลากรและครูผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะเหล่านั้นให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Boyatzis (1982) ที่ระบุว่า ความสามารถของผู้บริหารและบุคลากรที่มีสมรรถนะในด้านต่าง ๆ เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและการบริหารจัดการองค์กร และสอดคล้องกับแนวคิดของ Spencer and Spencer (1993) ที่ได้เน้นย้ำว่า การระบุและพัฒนาสมรรถนะที่ชัดเจนในแต่ละบทบาทของบุคลากรเป็นองค์ประกอบที่ขับเคลื่อนผลการปฏิบัติงานที่เหนือกว่าโดยการมุ่งเน้นในด้านคุณลักษณะและทัศนคติควบคู่ไปกับความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องนั้น ช่วยให้บุคลากรสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองต่อความต้องการขององค์กรได้อย่างครบถ้วน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Shulman (1986) ที่เน้นย้ำถึงความสำคัญของความรู้ในด้านเนื้อหาและความรู้ในด้านการสอนในการสร้างพื้นฐานของการเรียนการสอนที่มีคุณภาพโดยได้ชี้ให้เห็นว่า ครูผู้สอนที่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาและมีความสามารถในการวางแผนการสอนที่เหมาะสม จะสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Shulman (1986) ที่เน้นความสำคัญของการพัฒนาความรู้และทักษะเฉพาะด้านสำหรับการเรียนการสอน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Darling-Hammond (2000) ที่ได้แสดงให้เห็นว่า คุณภาพของครูและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อครูมีความรู้ ความสามารถในการวางแผนการสอนที่เหมาะสม และมี

ทัศนคติที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนก็จะมีโอกาสพัฒนาความสามารถและประสบความสำเร็จได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในแง่ที่ว่า สมรรถนะของบุคลากรและครูผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ภาษาจีน และ ที่เน้นถึงความสำคัญของคุณภาพครูในการสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

สรุป

ความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนคณะสงฆ์จีนนิกายเกิดจากหลายปัจจัยที่ทำงานร่วมกัน โดยพบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสำคัญมากที่สุดต่อความสำเร็จในเชิงอิทธิพลทางตรง หมายความว่าการสนับสนุน การเข้ามามีส่วนร่วม และความร่วมมือจากประชาชนและชุมชนเป็นตัวขับเคลื่อนหลักในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย นอกจากนี้การบริหารองค์กรที่มีประสิทธิภาพและสมรรถนะของบุคลากรที่เหมาะสมก็มีบทบาทสำคัญเช่นกัน แม้งบประมาณจะมีอิทธิพลทางตรงน้อยกว่า แต่กลับมีบทบาทสำคัญในด้านอิทธิพลทางอ้อมมากที่สุด เพราะงบประมาณที่เพียงพอช่วยสนับสนุนการดำเนินงานในด้านอื่น ๆ ทั้งการพัฒนาบุคลากร การจัดหาอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน รวมถึงการสร้างระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

เมื่อพิจารณาผลในภาพรวมจะเห็นว่า งบประมาณเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมสูงสุดต่อความสำเร็จ รองลงมาคือการมีส่วนร่วมของประชาชน การบริหารองค์กร และสมรรถนะบุคลากรตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนให้ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องอาศัยการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอ ควบคู่กับการสร้างความร่วมมือจากประชาชน การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ทั้งหมดนี้ต้องทำงานร่วมกันจึงจะทำให้ศูนย์การเรียนรู้สามารถพัฒนาและเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรกำหนดงบประมาณประจำปีที่เพิ่มขึ้นสำหรับการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนโดยเฉพาะ หน่วยงานดังกล่าวควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอเพื่อใช้ในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดทางการเงินที่ชัดเจนในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และทรัพยากรการเรียนรู้ โดยให้หน่วยงานเหล่านี้ดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการอย่างรอบด้านจากภาคสนามและจัดทำแผนงบประมาณที่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและแนวโน้มการเรียนรู้ในอนาคต เพื่อให้แน่ใจว่าเงินที่จัดสรรมานั้นสามารถนำไปลงทุนในโครงการที่สร้างประโยชน์อย่างยั่งยืน เนื่องจากการมีงบประมาณที่มั่นคงและเพียงพอจะช่วยให้ศูนย์สามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องและตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้เรียน

1.2 หน่วยงานระดับนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษา ควรออกแนวทางและมาตรการชัดเจนในการบริหารจัดการศูนย์เรียนรู้ภาษาจีน โดยการจัดทำคู่มือและแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกับบริบทของการศึกษาภาษาจีนในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ โดยให้มีการระบุบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในศูนย์อย่างชัดเจน รวมถึงการกำหนดกระบวนการตัดสินใจและระบบประเมินผลการบริหารจัดการที่สามารถปรับปรุงได้ตามความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางการศึกษา นโยบายดังกล่าวควรถูกเผยแพร่และอบรมให้กับผู้บริหารในศูนย์เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ภาครัฐควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับชุมชน โดยการจัดตั้งคณะทำงานที่รวมผู้แทนจากชุมชน ประชาชน และผู้บริหารศูนย์การเรียนรู้ เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากภาคประชาชนโดยตรง การกำหนดกรอบการมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรม เช่น การจัดประชุมสาธารณะเป็นระยะ หรือการใช้เครื่องมือออนไลน์ในการรวบรวมความคิดเห็น จะช่วยให้ประชาชนรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและสามารถติดตามผลการดำเนินงานของศูนย์ได้อย่างโปร่งใสและเป็นระบบ

1.4 สถาบันการศึกษา ควรมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการส่งเสริมสมรรถนะของครูผู้สอนและบุคลากรในศูนย์เรียนรู้ ต้องมีการออกแบบหลักสูตรอบรมเฉพาะด้านที่สอดคล้องกับความต้องการของการสอนภาษาจีนในยุคดิจิทัล โดยควรมีความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัย และศูนย์การเรียนรู้ในการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมที่มีเนื้อหาทันสมัย ทั้งในเรื่องของเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมการสอน เพื่อให้ครูและบุคลากรได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นในการตอบสนองต่อความท้าทายใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในระบบการศึกษา

1.5 ภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร ควรร่วมมือกันในเรื่องการลงทุนและบริหารจัดการศูนย์เรียนรู้ โดยจัดตั้งคณะกรรมการหรือเครือข่ายความร่วมมือที่มีตัวแทนจากทุกภาคส่วนนี้ เพื่อประสานงานและกำหนดนโยบายร่วมกัน โดยมีการทำข้อตกลงความร่วมมือหรือ MOU ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายอย่างชัดแจ้ง เพื่อให้การใช้ทรัพยากรและการบริหารจัดการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมอย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรและครูผู้สอนในศูนย์เรียนรู้ภาษาจีนในแง่มุมที่ละเอียดและครอบคลุมมากขึ้น หัวข้อวิจัยนี้จะช่วยให้เข้าใจว่าการฝึกอบรมและการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในแต่ละด้านมีผลอย่างไรต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนและการพัฒนาศูนย์ในระยะยาว นอกจากนี้ยังสามารถนำไปสู่การออกแบบโปรแกรมพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะด้านของการศึกษาภาษาจีนได้อีกด้วย

References

Arnstein, S. R. (1969). A Ladder of Citizen Participation. *Journal of the American Institute of Planners*, 35(4), 216–224.

Barney, J. (1991). Firm Resources and Sustained Competitive Advantage. *Journal of Management*, 17(1), 99–120.

Boyatzis, R. E. (1982). *The Competent Manager: A Model for Effective Performance*. New York: John Wiley & Sons.

Darling-Hammond, L. (2000). Teacher Quality and Student Achievement: A Review of State Policy Evidence. *Education Policy Analysis Archives*, 8(1), 1–44.

Drucker, P. F. (2006). *The Practice of Management*. (Reissue ed.). New York: Harper Business.

Chongsanguan, S., Siriwattana, S., & Rusmee, A. (2023). Causal Factors That Influence Decided to Make Merit, Fix the Year, Brew Chinese Temples, Sects of the Group Generation Y. *Journal of MCU Social Development*, 8(3), 340–349.

Fayol, H. (2013). *General and Industrial Management*. (13th ed.). Santa Fe, NM: Martino Fine Books.

Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (1996). *The Balanced Scorecard: Translating Strategy into Action*. Brighton, MA: Harvard Business School Press.

Kaewsing, P. T., Charoenwiriyakul, C., & Charoen-Rajapark, N. (2023). Causal Factor Affecting Effectiveness of Phrapariyattidhamma. *Journal of MCU Social Development*, 8(1), 265–277.

Kline, R. B. (2023). *Principles and Practice of Structural Equation Modeling*. New York: Guilford Publications.

Kotter, J. P. (1996). *Leading Change*. Boston: Harvard Business Review Press.

Liu, J. (2018). *Challenges in Managing Community Chinese Learning Centers*. Shanghai: Shanghai Education Press.

Muangmala, P. N., Rusmee, A., & Siriwattana, S. (2023). Guidelines for Developing Chinese Language Skills of Mahayana Chinese Buddhist Novices of Phrapariyattidhamma Schools Under Chinese Buddhist Sect. *Journal of MCU Social Development*, 8(3), 233–237.

Ostrom, E. (1990). *Governing the Commons: The Evolution of Institutions for Collective Action*. Cambridge: Cambridge University Press.

Pollitt, C., & Bouckaert, G. (2011). *Public Management Reform: A Comparative Analysis-New Public Management, Governance, and the Neo-Weberian State*. (3rd ed.). UK: Oxford University Press.

Punyasin, P. S., Charoenwiriyakul, C., Siriwattana, S., & Saichalard, A. (2023). The Role of Mahayana Chinese Buddhist Monks in Community Development. *Journal of MCU Social Development*, 8(1), 278–289.

Rowe, G., & Frewer, L. J. (2000). Public Participation Methods: A Framework for Evaluation. *Science, Technology, & Human Values*, 25(1), 3–29.

Shulman, L. S. (1986). Those Who Understand: Knowledge Growth in Teaching. *Educational Researcher*, 15(2), 4–14.

Spencer, L. M., & Spencer, S. M. (1993). *Competence at Work: Models for Superior Performance*. New Jersey: Wiley.

Wang, L. (2020). *Improving Resource Allocation in Cultural Education Centers*. Beijing: Beijing University Press.

Wildavsky, A. (1979). *The Politics of the Budgetary Process*. UK: TBS The Book Service.

Wu, X. (2023). Reflexivity in Multilingual and Intercultural Education: Chinese International Secondary School Students' Critical Thinking. *Journal of Multilingual and Multicultural Development*, 44(1), 35–49.